

Čís. 355.

Protokol o domovní prohlídce finančními orgány patří k listinám, jež dlužno, nezřekly-li se toho obě strany, přečísti při hlavním přelíčení.

(Rozh. ze dne 1. února 1921, Kr I 952/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném sezení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 11. listopadu 1920, jímž byl uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 176 II c) tr. zák. mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Pokud stížnost napadá rozsudek nalézacího soudu z důvodu, že bylo použito prostředků průvodních, jež zákon sám prohlašuje za zmatečné, a to protokolu o domovní prohlídce a protokolu sepsaného s manželkou obžalovaného, uplatňuje tím zmateční důvod dle čís. 2. § 281 tr. ř. Tohoto důvodu zmatku zde není, neboť protokol o domovní prohlídce, vykonané finančními orgány dne 13. ledna 1920 patří k listinám, které dle § 252 odstavec druhý, nezřekly-li se toho obě strany, při hlavním přelíčení musí býti přečteny a byl protokol o výsledku Anny P. — ostatně nikoli jako svědkyně, nýbrž jako obviněné slyšené — jak to bylo ve spise obžalovacím navrženo, při hlavním přelíčení přečten, aniž by obžalovaný tomu odporoval (§ 252 čís. 4 tr. ř.) a nemůže obžalovaný tomu pro zmatečnost odporovati, to tím méně, jelikož dle čís. 2 § 281 tr. ř. zmateční stížnost v případě takovém jen tehdy se připouští, byla-li listina o zmatečném jednání přečtena, ač stěžovatel se tomu vzepřel.

Čís. 356.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Tím, že skutek pachatelův spadá též pod hledisko účasti na zločinu podvodu, není vyloučeno, by byl podřaděn též pod trestní ustanovení lichevního zákona.

(Rozh. ze dne 3. února 1921, Kr I 586/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku lichevního soudu při krajském soude v Chebu ze dne 30. června 1920, pokud jím byli uznáni vinnými přečinem dle § 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Z důvodu § 281 čís. 9 a) a 10 tr. ř. brojí zmateční stížnost manželů S-ových proti odsouzení pro přečin dle § 11, čís. 4 lichevního zákona. Skutek obžalovaného Arnošta F. možno prý po případě kvalifikovati jako padělání listin, v kterémžto případě tvořil by skutek manželů S-ových

spoluvinu, pokud se týče nadržování zločinu podvodu. Žádným způsobem nelze však shledati v jednání stěžovatelů pouštění se do pletich, poněvadž tu není příčinné spojitosti s lichevním jednáním F-ovým a nijakého podílu stěžovatelů na jeho zisku. Pokud soud nalézací ohledně obžalovaného S-a vyslovuje přesvědčení, že tento dle množství cukřenek, jež Arnoštu F-ovi dal, musil seznati, že F. zamýšlí provozovati podlouný obchod s cukrem, označuje stížnost okolnost tu pro právní posouzení za bezvýznamnou a uplatňuje zvláště ještě důvod § 281 čís. 5 tr. ř., poněvadž pro výrok ten nejsou udány důvody. Především sluší poukázati na to, že rozsudek ohledně Františka S-a vůbec neodvozuje jeho vědomí o úmyslu Arnošta F-a, provozovati s cukrem podlouný obchod dle množství cukřenek, jež F-ovi dal, nýbrž že dotýčné odůvodnění týká se jen stěžovatelky Barbory S-ové. Než ani tato nemohla by s úspěchem uplatňovati nedostatek důvodů dle § 281 čís. 5 tr. ř. pro toto zjištění, ježto skutečnost, že Barbora S-ová dala F-ovi množství (60 kusů) cukřenek, odůvodněná doznáním jeho v předběžném řízení, jež soud nalézací věrohodným uznal, tvoří již o sobě odůvodnění pro přesvědčení soudu o vědomí S-ové o úmyslu F-ově, provozovati s cukrem, za cukřenky ty zjednaným, podlouný obchod, takže o naprostém nedostatku důvodů nemůže býti vůbec řeči. Že pak důvody ty nezdaří se snad stěžovatelům postačitelnými pro přesvědčení soudu, neopodstatňuje důvodu § 281 čís. 5 tr. ř., jenž předpokládá, že vůbec udány důvody pro zjištění. Ohledně Františka S-a dovozuje soud jeho vědomost o úmyslu F-a z doznání tohoto v předběžném řízení. (Po stránce meritorní však nevylučuje okolnost, že skutek stěžovatelů spadá snad pod hledisko účasti na zločinu podvodu, by bylo podřadeno též pod trestní ustanovení lichevního zákona, bylo-li jím krom právních statků, jež chrániti mají předpisy o podvodu, ohroženo neb poškozeno zaopatřování obyvatelstva předměty potřeby, zákonem lichevním zvláště chráněné.) To pak v tomto případě zmateční stížnost marně běře v odpor. Soud nalézací odůvodnil a zjistil, že oba stěžovatelé umožnili svou nedovolenou činností, snad i všeobecnému zákonu trestnímu se přičící, vědomě podlouné obchodování F-ovo s cukrem, za cenu zvýšenou, že Barbora S-ová krom toho vědomě zvyšovala cenu cukru tím, že padělané cukřenky konsumentům po 3 K prodávala. Tím zjistil soud nalézací činnost, která pro nezákonnou svou povahu a vzhledem k tomu, že jí státní opatření o stejnoměrném zaopatřování obyvatelstva cukrem mělo býti a bylo rušeno, spadá zřejmě pod pouštění se do pletich ve smyslu § 11, čís. 4 lich. zákona, a jež vzhledem k tomu, že jí F-ův podlouný obchod s cukrem za cenu zvýšenou vědomě byl podporován a že též padělané cukřenky úplatně konsumentům byly prodávány, byla způsobilá, by jí ceny předmětu potřeby byly stupňovány. Nelze proto shledati pochybeným právní stanovisko rozsudku, jenž uznal stěžovatele vinným přečinem dle § 11 čís. 4 lich. zák., to tím méně, kdyžtě nějakého vlastního podílu na zisku spolupachatelově podstata pouštění se do pletich nevyžaduje.

Čís. 357.

Podmíněný odklad trestu (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a nař.).